

ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม และสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๑๑ (๖) และ (๑๑) และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) หมวด ๑ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินนอกสถานที่ตั้งโรงพยาบาลซึ่งมีขีดความสามารถในการบำบัดเจาะจงให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินรายนั้นได้ รวมทั้งการปฏิบัติงานอื่นเกี่ยวกับ

การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษา ผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

“ประกาศนียบัตร” หมายความว่า หนังสือรับรองความรู้ ทักษะ และความสามารถ ทางฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งออกให้แก่บุคคลผู้มีคุณวุฒิครบถ้วนตามสาขาที่กำหนดในข้อบังคับนี้และ ได้ขอขึ้นทะเบียนกับหน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ กพฉ. กำหนด เป็นผู้ปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการดังกล่าวมีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ภายใต้บทบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่กำหนดสำหรับสาขานั้น

“ความสามารถ” หมายความว่า คุณสมบัติที่จะทำได้โดยมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน สามารถนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่นมาประยุกต์ใช้

“คณะผู้อนุมัติ” หมายความว่า กพฉ. คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ให้มีอำนาจอนุมัติการดำเนินการหลักสูตรขององค์กรฝึกอบรม รวมทั้งการให้ ต่อบอายุ และเพิกถอน ประกาศนียบัตรสาขาต่าง ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การฝึกหัดและอบรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน สาขาใดให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนมีความสามารถหรือมีความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์สาขานั้น

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้นเป็นการเฉพาะ

“สาขา” หมายความว่า สาขาคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ในด้านและกลุ่มต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในผนวก ก. และที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม ให้มีเกณฑ์มาตรฐาน คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ตามข้อบังคับนี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“หน่วยจัดการ” หมายความว่า สพฉ. หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ สพฉ. มอบหมายให้ มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะผู้อนุมัติ หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือ ตามที่ กพฉ. คณะอนุกรรมการ หรือ สพฉ. มอบหมาย

“หน่วยปฏิบัติการแพทย์” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์

“หน่วยปฏิบัติการอำนวยการ” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยการ

“หลักสูตรการศึกษา” หมายความว่า หลักสูตรตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมาย ว่าด้วยการอาชีวศึกษา หรือกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“หลักสูตรฝึกอบรม” หมายความว่า หลักสูตรและแผนงานฝึกอบรมที่องค์กรฝึกอบรม จัดทำขึ้นเพื่อการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการแต่ละสาขาตามข้อบังคับนี้

“องค์กรการศึกษา” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา สถาบันตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และองค์กรการศึกษาอื่นที่คณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติม ที่จัดการศึกษาเพื่อการผลิตหรือเพิ่มพูนคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ให้แก่ผู้ปฏิบัติการแต่ละสาขา ตามข้อบังคับนี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“องค์กรฝึกอบรม” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ และการสาธารณสุข หรือองค์กรอื่นที่มีลักษณะตามที่กำหนดในผนวก ข. ซึ่งได้รับการอนุมัติให้จัดและดำเนินการฝึกอบรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อการผลิตหรือเพิ่มพูนคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ให้แก่ผู้ปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แต่ละสาขา และหมายรวมถึงองค์กรการศึกษาที่จัดการฝึกอบรมรวมในหลักสูตรการศึกษาเพื่อการให้ประกาศนียบัตรตามข้อบังคับนี้ด้วย

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

กำหนดผู้ปฏิบัติการ และกรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วยบุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉินกับหน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือองค์กรอื่นตามที่ กพฉ. กำหนด

(๒) ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๖ แต่ละด้าน มีสาขาตามที่กำหนดในผนวก ก. และที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม โดยจำแนกแต่ละด้านเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

ก. กลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ บุคคลที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้นเป็นการเฉพาะ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

ข. กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ได้แก่ ผู้ช่วยเวชกรรม ผู้ช่วยอำนวยการ และบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินอันไม่ได้เป็นการประกอบวิชาชีพตาม ก. โดยได้รับประกาศนียบัตร หรือกำลังศึกษาหรือฝึกอบรมในองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรมตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ ให้มี “กรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ” ตามผนวก ข. เพื่อใช้เป็นหลักในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ (มคอ.๑) แต่ละสาขา รวมทั้งเพื่อเป็นประโยชน์

ต่อการรับรองหน่วยงานหรือองค์กรที่มีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดในผนวก ข. ให้เป็นองค์กรฝึกอบรมและหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม สาขานั้น

ข้อ ๙ ให้ มคอ.๑ ของแต่ละสาขา เป็นข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการฝึกอบรมเพื่อการผลิตหรือเพิ่มพูนคุณวุฒิของผู้ปฏิบัติการกลุ่มช่วยฉุกเฉิน การแพทย์ รวมทั้งเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำของการรับรองหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการที่ผ่านการฝึกอบรมมีผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ตามที่ระบุไว้ในผนวก ก. และมีความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ ข้อจำกัด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐาน การปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนการปฏิบัติงานอื่นเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการสาขานั้น

ให้ มคอ.๑ ของแต่ละสาขตามววรรคหนึ่ง เป็นข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการ ให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม และมาตรฐานอื่นตามที่ กพฉ. ประกาศกำหนด เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและ ประเมินผล และการประกันคุณภาพการฝึกอบรม

ให้ สพฉ. หรือองค์กรอื่นที่คณะอนุกรรมการกำหนด ดำเนินการจัดทำร่าง มคอ.๑ ของแต่ละสาขา เสนอผ่านคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองโดยคำแนะนำของวิทยาลัย แพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย (วท.) ก่อนเสนอให้ กพฉ. ประกาศกำหนด และให้มีการปรับปรุง มคอ.๑ สาขานั้นอย่างน้อยทุกห้าปี โดยต้องเสนอต่อ กพฉ. เพื่อพิจารณาอย่างน้อยหกเดือน ก่อนวันครบกำหนดดังกล่าว

กรณีไม่ได้รับคำแนะนำตามวรรคสามจาก วท. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ วท. ได้รับร่าง มคอ.๑ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ การอนุมัติเปิดองค์กรฝึกอบรม การอนุมัติหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งการอนุมัติให้ ต่ออายุ และเพิกถอนประกาศนียบัตร ตาม มคอ.๑ แต่ละสาขาในแต่ละระดับที่เทียบเท่าระดับ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ให้เป็นอำนาจของคณะผู้อนุมัติ ดังต่อไปนี้

(๑) กพฉ. อนุมัติในระดับ ๖ ถึง ๘

(๒) คณะอนุกรรมการ อนุมัติในระดับ ๔ และ ๕

(๓) คณะผู้อนุมัติที่คณะอนุกรรมการแต่งตั้ง อนุมัติในระดับ ๑ ถึง ๓

คณะผู้อนุมัติที่คณะอนุกรรมการแต่งตั้งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยวุฒิแพทย์ฉุกเฉิน และ นักฉุกเฉินการแพทย์หรือพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินหรือผู้ปฏิบัติการอื่นที่มีคุณวุฒิตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินกว่าห้าคน

ข้อ ๑๑ ให้ สพฉ. เป็นหน่วยจัดการสำหรับการดำเนินการตามข้อ ๑๐ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการตรวจองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งติดตามประเมินองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรม ตามวิธีการและเกณฑ์ตรวจติดตามประเมินองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรม ที่คณะอนุกรรมการกำหนด แล้วเสนอให้คณะผู้อนุมัติตามข้อ ๑๐ พิจารณาอนุมัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับนี้และ มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) จัดให้มีการประเมินและการสอบผู้รับการฝึกอบรมหรือผ่านการฝึกอบรมจากองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ รวมทั้งตามเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น และตามที่คณะอนุกรรมการกำหนดเพิ่มเติม เพื่อเสนอให้คณะผู้อนุมัติพิจารณาอนุมัติให้หรือต่ออายุประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ

ข้อ ๑๒ ในการดำเนินการตามข้อ ๑๑ สพฉ. อาจมอบหมายให้หน่วยงานหรือองค์กรอื่น ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการสำหรับการดำเนินการตามข้อ ๑๐ โดยความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการก็ได้ โดยหน่วยงานหรือองค์กรที่จะรับมอบหมายดังกล่าวต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการสำหรับสาขาที่เทียบเท่าระดับหนึ่ง ระดับสอง และระดับสามตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ก. สถาบันฝึกอบรมความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ที่ได้รับการรับรองจากแพทยสภา

ข. องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาเทียบเท่าระดับหกตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป ซึ่งได้รับการรับรองแล้วตามข้อบังคับนี้

ค. หน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูงขึ้นไปที่มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินปฏิบัติงานเต็มเวลาตั้งแต่สามคนขึ้นไปและได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินแล้ว

ง. สถานพยาบาลที่มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินปฏิบัติงานเต็มเวลาตั้งแต่สามคนขึ้นไปและได้รับการรับรองคุณภาพสถานพยาบาลเฉพาะระบบเวชกรรมฉุกเฉินแล้ว

(๒) การดำเนินการสำหรับสาขาที่เทียบเท่าระดับหนึ่งตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ก. สถาบันฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทางสาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล

ข. องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาเทียบเท่าระดับสี่ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป ซึ่งได้รับการรับรองแล้วตามข้อบังคับนี้

ค. หน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูงขึ้นไปที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินแล้ว

หมวด ๒

การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการใช้ มคอ.๑ เป็นแนวทางในการตรวจรับรองหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละสาขา ตลอดจนการมอบหมายหน่วยงานหรือองค์กรตามข้อ ๑๒ ให้เป็นหน่วยจัดการ

ให้หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล องค์กรการศึกษา หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ที่ได้รับการอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติให้เป็นองค์กรฝึกอบรมโดยมีลักษณะตามที่กำหนดในผนวก ข. และผู้เกี่ยวข้องอื่นใช้ มคอ.๑ ในการจัดทำ พัฒนา หรือปรับปรุง และดำเนินการแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) ตลอดจนพัฒนาคุณภาพการจัดการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาที่ดำเนินการหรือประสงค์จะดำเนินการฝึกอบรม

ให้คณะผู้อนุมัติใช้ มคอ.๑ แต่ละสาขาเป็นหลักเกณฑ์ในการอนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นได้

ในกรณีมีการดำเนินการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาใดรวมอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขององค์กรการศึกษาตามวรรคสาม ให้มีการตรวจหรือพิจารณารับรองหรืออนุมัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขานั้นเท่านั้น

ข้อ ๑๔ หลักสูตรฝึกอบรมสาขาใด ซึ่งคณะผู้อนุมัติจะอนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมเปิดฝึกอบรมได้ จะต้องเป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า มคอ.๑ สาขานั้น

เมื่อหลักสูตรฝึกอบรมได้รับอนุมัติให้ดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง และได้แจ้งหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวต่อ สพฉ. แล้ว จึงจะเปิดการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวได้

ให้เป็นหน้าที่ของ สพฉ. ที่จะต้องตรวจสอบหลักสูตรฝึกอบรมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งตามวรรคสอง แล้วเสนอต่อคณะกรรมการว่าเป็นไปตาม มคอ.๑ หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้คณะกรรมการสั่งให้องค์กรฝึกอบรมแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหาย คณะกรรมการจะสั่งให้องค์กรฝึกอบรมระงับการดำเนินการตามหลักสูตรนั้นไว้ก่อนก็ได้

ข้อ ๑๕ ในการตรวจสอบหรือพิจารณารับรองหลักสูตรของคณะกรรมการตามข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการจัดการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม

ในการตรวจสอบการดำเนินการจัดการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการ มีหน้าที่เข้าไปในองค์กรฝึกอบรมหรือสถานที่ใด ซึ่งมีการจัดการฝึกอบรมในระหว่างเวลาทำการ รวมทั้งขอให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าองค์กรฝึกอบรมไม่จัดการฝึกอบรมให้เป็นไปตามหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้แจ้งตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการแจ้งให้องค์กรฝึกอบรมนั้นแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากองค์กรฝึกอบรมไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาสั่งการให้องค์กรฝึกอบรมหยุดการดำเนินการ หรือดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นต่อไป ในกรณีที่เห็นสมควรจะสั่งไม่รับรองมาตรฐานการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมนั้นก็ได้ แต่การไม่รับรองมาตรฐานดังกล่าวไม่กระทบผู้สำเร็จการฝึกอบรมไปก่อนแล้ว

การไม่รับรองหลักสูตรฝึกอบรมใดตามวรรคสอง ให้ สพฉ. แจ้งแก่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อทราบและประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้หน่วยจัดการที่มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นดำเนินการจัดให้ผู้เริ่มเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในหลักสูตรดังกล่าวก่อนวันที่สั่งไม่รับรองมาตรฐานดังกล่าวได้รับการฝึกอบรมจากหลักสูตรฝึกอบรมสาขาเดียวกันขององค์กรฝึกอบรมอื่นให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น โดยความเห็นชอบของคณะผู้อนุมัติหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบ และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ องค์กรฝึกอบรมอาจจัดให้มีการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งขององค์กรฝึกอบรมได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น หรือตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การจัดให้มีสถานที่ตั้งขององค์กรฝึกอบรมมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และแจ้งให้ สพฉ. ทราบ

การจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการฝึกอบรมที่องค์กรภาคี การจัดตั้งศูนย์บริการในการเรียนการสอน หรือการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เป็นการจัดให้มีการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งขององค์กรฝึกอบรมด้วย

องค์กรฝึกอบรมอาจจัดการฝึกอบรมโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือโดยวิธีอื่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ หรือโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามข้อ ๑๕ ปรากฏว่าการจัดการฝึกอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมใดในองค์กรฝึกอบรมเป็นไปตามที่ได้แจ้งไว้ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการประกาศรับรองหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่ผู้เรียนรุ่นแรกจะสำเร็จการฝึกอบรมในหลักสูตรนั้น เว้นแต่หลักสูตรฝึกอบรมตั้งแต่ระดับ ๓ ลงไปอาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้แจ้งไว้ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ก็ได้

เมื่อคณะกรรมการได้ให้การรับรองหลักสูตรฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ สพฉ. ดำเนินการให้ประกาศนียบัตรสาขานั้นได้รับการรับรองคุณวุฒิอย่างน้อยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น รวมทั้งแจ้งเรื่องดังกล่าว

ต่อองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบ รวมทั้งเผยแพร่แผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม ที่ดำเนินการได้มาตรฐานให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ในการตรวจประเมินเพื่อการรับรองหลักสูตรฝึกอบรม อาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศ ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือ หน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

องค์กรฝึกอบรมอาจเสนอให้คณะกรรมการ ให้ความเห็นชอบให้หน่วยงานอื่นนอกจาก ที่กำหนดไว้ตามวรรคสามทำหน้าที่ตรวจประเมินเพื่อการรับรองหลักสูตรฝึกอบรมนั้นก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้การรับรองหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละสาขาตามข้อ ๑๗ มีอายุตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้นแต่ไม่เกินกว่าอายุของประกาศนียบัตรสาขานั้น โดยนับแต่วันที่องค์กรฝึกอบรมได้รับ อนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรนั้นตามข้อ ๑๔ วรรคสอง และให้ต่ออายุได้โดยต้องมีการปรับปรุง ให้เป็นไปตาม มคอ.๑ สาขานั้นฉบับที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่หลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวหมดอายุลง และได้ดำเนินการโดยอนุโลมตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ แล้ว

ให้คณะกรรมการ คณะผู้อนุมัติ หน่วยจัดการ หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานหรือ องค์กรที่กำกับดูแลองค์กรฝึกอบรม มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการจัดฝึกอบรม เพื่อให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตาม มคอ.๑ และหลักสูตรฝึกอบรมที่แจ้งตามข้อ ๑๔ วรรคสอง รวมทั้งจัดให้มีการประเมินการประกันคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม แผนงานฝึกอบรม และ การจัดการเรียนการสอน ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือปรับปรุง หลักสูตรฝึกอบรมที่อยู่ในความรับผิดชอบนั้นอย่างต่อเนื่อง และต่ออายุการรับรองดังกล่าว

ข้อ ๑๙ การขอเป็นองค์กรฝึกอบรมและการขออนุมัติดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรม ให้ยื่นคำขอ ตามแบบและวิธีการที่ สพฉ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้ สพฉ. เรียกเก็บค่าดำเนินการอนุมัติและการรับรองหลักสูตรฝึกอบรมตามหมวดนี้ จากองค์กรฝึกอบรมได้ตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนด แต่ไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อครั้ง

องค์กรฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามข้อ ๑๗ แล้ว มีสิทธิได้รับการสนับสนุน การปฏิบัติงานด้านการศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน จากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กพฉ.กำหนด โดยคำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือ ภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอประกอบด้วย

หมวด ๓

การให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

ข้อ ๒๐ ให้ออกประกาศนียบัตรสาขาต่าง ๆ ในด้านและระดับคุณวุฒิตามผนวก ก. ให้แก่ ผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ หรือข้อ ๒๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ขอรับประกาศนียบัตรตามข้อ ๒๐ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินสาขานั้น โดยได้รับการฝึกอบรมจากองค์กรฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นที่คณะอนุกรรมการรับรองแล้ว ตามข้อ ๑๗ รวมทั้งผ่านการทดสอบและการประเมินทักษะ ประสบการณ์ ผลการปฏิบัติงาน และความสามารถเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินโดยได้รับหนังสือรับรองความสามารถจาก วท. หรือองค์กรอื่นที่คณะอนุกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) มีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

ข้อ ๒๒ นอกจากตามข้อ ๒๑ อาจออกประกาศนียบัตรสาขาหนึ่งสาขาใด โดยอาจยกเว้น การฝึกอบรม การสอบ หรือการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือประสบการณ์ส่วนหนึ่งส่วนใดตามที่ กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้นได้โดยความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการ ให้แก่บุคคลที่มีคุณสมบัติ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขานั้นเป็นประจำ อย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับการแต่งตั้งจากคณะอนุกรรมการให้เป็นผู้ร่าง มคอ.๑ สาขานั้นเป็นครั้งแรก

(๒) เป็นผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นในทำนองเดียวกัน ในสาขานั้นหรือสาขาใกล้เคียงที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น จากองค์กรฝึกอบรมในประเทศหรือต่างประเทศ ตามหลักสูตรฝึกอบรมที่คณะอนุกรรมการรับรอง โดยต้องมีการฝึกอบรมและการประเมินผลในหลักสูตร ฝึกอบรมดังกล่าวอย่างน้อยเทียบเท่าที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๓) เป็นผู้ปฏิบัติการซึ่งมีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ คุณวุฒิวิชาชีพ หรือคุณวุฒิการศึกษา สาขาหนึ่งสาขาใดในระดับคุณวุฒิใดหรือด้านใด ให้ได้รับประกาศนียบัตรต่างด้านหรือต่างสาขาในระดับ คุณวุฒิเดียวกันหรือต่ำกว่าได้ โดยต้องผ่านการฝึกอบรม การสอบ หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือประสบการณ์บางส่วนในสาขาที่ขอรับประกาศนียบัตรนั้นเพิ่มเติมตามที่คณะอนุกรรมการกำหนด

(๔) เป็นผู้ปฏิบัติการซึ่งมีคุณสมบัติบังคับก่อนในระดับคุณวุฒินั้นอย่างครบถ้วน และมี ประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขานั้นเป็นประจำอย่างต่อเนื่องหลังวันที่มี คุณสมบัติบังคับก่อนครบถ้วน โดยต้องเพิ่มการฝึกอบรม การสอบ การประเมินผล และการปฏิบัติงาน หรือประสบการณ์บางส่วน รวมทั้งได้รับหนังสือรับรองความสามารถอย่างน้อยเทียบเท่ากับตามที่ กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๕) เป็นบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิอื่นทางการศึกษาหรือวิชาชีพในระดับคุณวุฒิใดตามกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติ ให้ได้รับประกาศนียบัตรสาขาหนึ่งสาขาใดในระดับคุณวุฒิเดียวกันหรือต่ำกว่าได้ โดยต้องมี เกณฑ์การเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้ง ผ่านการฝึกอบรม การสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานหรือประสบการณ์ หรือได้รับหนังสือรับรอง

ความสามารถบางส่วนในสาขาที่ขอรับประกาศนียบัตรนั้นเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมนั้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติการกลุ่มวิชาชีพตามข้อ ๗ก. ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับประกาศนียบัตรตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดด้วย

ข้อ ๒๓ ประกาศนียบัตรแต่ละสาขามีอายุตามระดับที่เทียบเท่าระดับในกรอบคุณวุฒิแห่งชาติดังต่อไปนี้

(๑) เทียบเท่ากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับ ๑ ระดับ ๒ และระดับ ๓ มีอายุสามปี

(๒) เทียบเท่ากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีอายุสี่ปี

(๓) เทียบเท่ากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับ ๖ ขึ้นไป มีอายุห้าปี

ทั้งนี้ ให้ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

ข้อ ๒๔ ให้ใช้แบบประกาศนียบัตรตามแบบที่ กพฉ. กำหนด ทั้งนี้ อาจออกเป็นประกาศนียบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อมีการออก ต่ออายุ หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้ สพฉ. จัดให้มีข้อมูลผู้ปฏิบัติการตามด้าน กลุ่ม และสาขานั้น โดยต้องให้สามารถตรวจสอบสถานภาพของผู้ปฏิบัติการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการสาธารณะ ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการและกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

ข้อ ๒๕ วิธีการสมัครเข้ารับการฝึกอบรม การขอรับ การออก การต่ออายุ และวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวกับประกาศนียบัตร ให้เป็นไปตามที่ สพฉ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้ สพฉ. เรียกเก็บค่าดำเนินการจากผู้ขอรับประกาศนียบัตรได้ตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนด แต่ไม่เกินห้าพันบาทต่อครั้ง

ข้อ ๒๖ ให้มีเครื่องหมายวิทยฐานะประกอบด้วยเครื่องแต่งกาย อภิไธย และสัญลักษณ์วิทยฐานะตามผนวก ค. และที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม สำหรับผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมและได้รับประกาศนียบัตรตามข้อบังคับนี้

ให้ผู้ปฏิบัติการมีสิทธิใช้เครื่องหมายวิทยฐานะตามวรรคหนึ่งตามสาขาที่ตนได้รับประกาศนียบัตร และตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

ข้อ ๒๗ เครื่องหมายวิทยฐานะตามข้อ ๒๖ ชนิดใดจะต้องใช้ในโอกาสใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สพฉ. หรือหน่วยปฏิบัติการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการฝึก การปฏิบัติงานภาคสนาม หรือการปฏิบัติงานอื่นทางการแพทย์ฉุกเฉิน ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ หน่วยปฏิบัติการจะกำหนดเครื่องแต่งกายผู้ปฏิบัติการตามความจำเป็นก็ได้

หมวด ๔

คณะกรรมการฉุกเฉินการแพทย์ การควบคุมดูแล และการดำเนินการ

ข้อ ๒๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการฉุกเฉินการแพทย์” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการการแพทย์ฉุกเฉินที่เป็นแพทย์ผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ผู้แทนสภาการพยาบาล และผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย

(๒) หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการศูนย์สรรหาและเลือกสรร สำนักงาน ก.พ. ประธานวิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมพยาบาลฉุกเฉินประเทศไทย

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ กพฉ. แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

ก. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมที่ได้รับการรับรอง จำนวนสองคน

ข. ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแต่ละประเภท ประเภทละหนึ่งคน

ค. ผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๖ ด้านละหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานระดับผู้ช่วยเลขาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษขึ้นไปคนหนึ่งเป็นรองเลขานุการ และแต่งตั้งพนักงานตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักขึ้นไปเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ กพฉ. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอ กพฉ. ให้แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการตาม (๓) และให้นำความตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นตำแหน่งของอนุกรรมการตาม (๓) โดยอนุโลม

ให้อนุกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองให้อนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน โดยให้อนุกรรมการที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานชั่วคราวของที่ประชุมเพื่อดำเนินการเลือกประธาน ในกรณีที่ประธานชั่วคราวได้รับเสนอชื่อให้เป็นประธาน ให้อนุกรรมการที่มีอาวุโสรองลงมาทำหน้าที่ประธานชั่วคราวของที่ประชุม

ข้อ ๒๙ คณะอนุกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณสมบัติ ลักษณะ และประเภทของบุคคล องค์กรการศึกษา องค์กรฝึกอบรม หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล และหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ที่เป็นผู้จัดทำ มคอ.๑ หรือที่มีหน้าที่รับรองความสามารถของผู้ปฏิบัติการตาม มคอ.๑

(๒) พิจารณากลับกรองร่าง มคอ.๑ สาขาต่าง ๆ ก่อนเสนอให้ กพฉ. ประกาศกำหนด

(๓) พิจารณากลับกรองร่างมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ปฏิบัติการก่อนเสนอให้ กพฉ. ประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน สามารถพัฒนาร่วมกัน หรือการสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ด้วยกันได้ โดยให้สอดคล้องกับ

- ก. หมายความว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- ข. หมายความว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- ค. กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) กลับกรองแนวทางต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ รวมทั้งการกำหนดด้าน กลุ่ม สาขา คุณสมบัติ และเงื่อนไขในการเข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นเอกภาพเชิงนโยบายและมาตรฐาน การปฏิบัติการฉุกเฉิน ก่อนเสนอต่อ กพฉ. รวมทั้งกำหนดวิธีการการรับรองมาตรฐานและคุณภาพของ หลักสูตรฝึกอบรมในองค์กรฝึกอบรม

(๕) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาระบบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ การจัดทำ มาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน การเผยแพร่และการใช้ระบบ คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ และการจัดให้มีการฝึกอบรมตามมาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์ รวมทั้งร่วมกับ สพฉ. ในการจัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติการ เสนอต่อ กพฉ. อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานหรือที่ปรึกษา หรือมอบหมายหน่วยจัดการให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อบังคับนี้หรือตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ กพฉ. มอบหมาย

ข้อ ๓๐ ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากกระทำหรืองดเว้นการกระทำตามข้อบังคับนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะอนุกรรมการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการอุทธรณ์ เว้นแต่เป็นการกระทำของ คณะอนุกรรมการ หรือ กพฉ. ให้อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๓๑ ให้ สพฉ. สนับสนุนด้านการเงิน งานธุรการ ระบบและอุปกรณ์ดิจิทัล สถานที่ และอำนวยความสะดวกอื่นในการดำเนินการจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความสามารถ ทางฉุกเฉินการแพทย์ รวมทั้งการรับรององค์กรฝึกอบรมและการดำเนินการพัฒนาผู้ปฏิบัติการด้านการวัด และประเมินผลทางฉุกเฉินการแพทย์ขององค์กรที่จัดการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ที่กำหนด และการทำหน้าที่อื่นตามข้อบังคับนี้ ให้แก่ วชท. รวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ได้รับการ กำหนดให้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการใดที่อ้างถึง คณะอนุกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือ อศป. ให้ถือว่า ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการนั้น อ้างถึงคณะอนุกรรมการฉุกเฉิน การแพทย์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๓ บรรดากฎและคำสั่งใดที่ออกตามข้อบังคับและประกาศที่ยกเลิกแล้วในข้อ ๓ ซึ่งยังใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้กฎและคำสั่งดังกล่าวบังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีกฎหรือคำสั่งที่ออกตามข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน หนึ่งปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๔ สาขาใดที่เคยมีหลักสูตรและมีการจัดการศึกษาหรือฝึกอบรมอยู่แล้วก่อนวันที่ ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ สพฉ. ดำเนินการจัดทำร่าง มคอ.๑ ของสาขานั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ เสนอผ่านคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาก่อนรองก่อนเสนอให้ กพฉ. ประกาศกำหนดให้มีผลใช้บังคับ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ในองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมซึ่งได้แจ้งหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ ดังกล่าวต่อ สพฉ. และมีผู้เข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมสาขาใดอยู่แล้วก่อนวันที่ มคอ.๑ สาขานั้น มีผลใช้บังคับดำเนินการต่อไปตามเดิม โดยต้องปรับปรุงให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และ มคอ.๑ สาขานั้นจนกระทั่งได้รับการประกาศรับรองหลักสูตรฝึกอบรมขององค์การฝึกอบรมดังกล่าวตามข้อ ๑๗ ภายในสองปีนับแต่วันที่ มคอ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ และหากปรับปรุงไม่แล้วเสร็จตามกำหนด ดังกล่าวให้ระงับการรับผู้ปฏิบัติการเข้าฝึกอบรมใหม่ในสาขานั้นไว้ก่อนจนกว่าจะปรับปรุงแล้วเสร็จ

ให้ผู้ผ่านหรือเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมเพื่อขอรับประกาศนียบัตรใดจากองค์การการศึกษา หรือองค์การฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรอยู่ตามวรรคสอง ได้รับประกาศนียบัตรตามประเภทหรือ ระดับนั้น และให้ถือปฏิบัติตามเดิมไปก่อนจนกว่าองค์การการศึกษาหรือองค์การฝึกอบรมนั้น จะได้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคสอง

ให้ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะประเภท ระดับ และสาขาใด ซึ่งยังไม่หมดอายุก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือ เครื่องหมายวิทยฐานะตามวรรคสาม ใช้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะสาขานั้นต่อไป ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ มคอ. ๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ หรือจนกระทั่งหมดอายุ

ข้อ ๓๕ ให้ผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นอาจารย์หรือครูในองค์การการศึกษาหรือองค์การฝึกอบรม ที่ดำเนินการหลักสูตรในการผลิตผู้ปฏิบัติการตามข้อบังคับและประกาศที่ยกเลิกแล้วในข้อ ๓ อยู่ก่อนวันที่ มคอ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ และคณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วเห็นชอบให้เทียบเท่า

สาขาใดตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกสาขานั้น โดยให้เริ่มนับอายุประกาศนียบัตรตามสาขาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ มคธ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ให้องค์กรฝึกอบรมที่ผู้ปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งสังกัดอยู่ ส่งรายชื่ออาจารย์หรือครูพร้อมทั้งหลักฐานแสดงคุณวุฒิของบุคคลดังกล่าวให้ สพด. ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ มคธ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ เพื่อเสนอต่อคณะผู้อนุมัติให้ประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกสาขาดังกล่าว

ข้อ ๓๖ ในวาระเริ่มแรก ยังไม่ให้นำความตามข้อ ๒๘ (๓) รวมทั้งข้อ ๒๘ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับ และให้คณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการตามข้อ ๒๘ (๑) และ (๒) แห่งข้อบังคับนี้ และอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๔) แห่งข้อบังคับ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และให้ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระของอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าว และการปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการของอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ไม่ถือว่าเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ ๒๘ วรรคสาม

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการเลือกผู้ปฏิบัติการเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการตามข้อ ๒๘ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งจะครบวาระ

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้คณะอนุกรรมการเสนอ กพฉ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผนวก ก. แนบท้ายข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓

“กำหนดสาขาและผลลัพธ์การเรียนรู้เทียบระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติของผู้ปฏิบัติการ”

๑. ผู้ปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามข้อ ๖(๑) ประกอบด้วย
 - ก. กลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๗ก ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - (๑) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์
 - (๒) พยาบาลผู้ผ่านหลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน หรือสาขาอื่นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม
 - (๓) พยาบาลผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน หรือสาขาอื่นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม
 - (๔) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน หรือสาขาอื่นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม
 - ข. กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ตามข้อ ๗ข อาจมีสาขาได้ โดยกำหนดให้ผู้จะรับประกาศนียบัตรสาขานั้นต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ดังต่อไปนี้
 - (๑) ระดับ ๑ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาอาสาสมัครขับรถฉุกเฉินการแพทย์ขั้นต้น
 - (๒) ระดับ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาพนักงานปฏิบัติการพาหนะฉุกเฉินการแพทย์ภาคพื้น
 - (๓) ระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน
 - สาขาพนักงานฉุกเฉินการแพทย์สำหรับภาวะการณ์พิเศษ
 - (๔) ระดับ ๔ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
 - (๕) ระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาเจ้าพนักงานประสานฉุกเฉินการแพทย์*
 - สาขาผู้ช่วยบริหารฉุกเฉินการแพทย์หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
 - สาขาเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ผดุงชีวิตขั้นสูง

- สาขาเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์สำหรับภาวะการณ์พิเศษ
- (๖) ระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขานักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขานักบินอากาศยานฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
 - สาขาผู้ช่วยบริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับพื้นฐาน
- (๗) ระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขานักจ่ายงานฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์วิกฤต
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์กุมาร
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์ทางอากาศ
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์ทางทะเล
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์วัตถุอันตรายและพิษวิทยา
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์สำหรับภาวะการณ์พิเศษ
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง
 - สาขาผู้ช่วยบริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูง
 - สาขาแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๘) ระดับ ๘ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาผู้กำกับการฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูง

๒. ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ตามข้อ ๖(๒) ประกอบด้วย

- ก. กลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๗ก ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - (๑) พยาบาลผู้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน
 - (๒) พยาบาลผู้รับการฝึกอบรมเพื่อหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทางการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน
 - (๓) แพทย์ผู้รับการฝึกอบรมความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน
 - (๔) อาจารย์ประจำหลักสูตรฝึกอบรม สำหรับผู้รับการฝึกอบรมตาม (๑) (๒) และ (๓)
 - (๕) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรฝึกอบรม สำหรับผู้รับการฝึกอบรมตาม (๑) (๒) และ (๓)

- ข. กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ตามข้อ ๗๗ อาจมีสาขาได้โดยกำหนดให้ผู้จะรับประกาศนียบัตรสาขานั้น ต้องมีผลลัพ์การเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ดังต่อไปนี้
- (๑) ระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
- สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกปฐมพยาบาล
- (๒) ระดับ ๔ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาอาจารย์ฝึกอบรมปฐมพยาบาล
- (๓) ระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๔ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาเจ้าพนักงานช่วยการวิจัยฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาเจ้าพนักงานช่วยการตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
- (๔) ระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาผู้รับการฝึกวิชาชีพเฉพาะด้าน (เพื่อเป็นผู้ปฏิบัติการคุณวุฒิเทียบเท่าระดับ ๗)
 - สาขาผู้ช่วยนักวิจัยฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
 - สาขาผู้ช่วยตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการ
 - สาขาผู้ช่วยตรวจประเมินมาตรฐานการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม
- (๕) ระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาผู้รับการฝึกวิชาชีพชำนาญ (เพื่อเป็นผู้ปฏิบัติการคุณวุฒิเทียบเท่าระดับ ๘)
 - สาขานักวิจัยฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับพื้นฐาน

- สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมการปฏิบัติงานฉุกเฉินการแพทย์
- (๖) ระดับ ๘ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๘ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขานักวิจัยชำนาญการฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูง
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการฝึกอบรมในสาขาระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป
๓. ผู้ปฏิบัติการที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพใดให้เทียบระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติตามที่กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนบัญญัติไว้
๔. ผู้ปฏิบัติการกลุ่มวิชาชีพตาม ๑.ก และ ๒.ก. ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับประกาศนียบัตรตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดด้วย
๕. ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดหรือการใดที่อ้างถึง “ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน” “ผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน” หรือ “ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน” ให้หมายความถึง “เจ้าพนักงานประสานฉุกเฉินการแพทย์” “นักรายงานฉุกเฉินการแพทย์” หรือ “ผู้บริหารฉุกเฉินการแพทย์” ตามลำดับ ในพจนานี้

ผนวก ข. แนบท้ายข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓
 “กรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ”

โดยที่มาตรา ๔๐ วรรคสามในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้การตรากฎหมาย เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวกายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา และตามที่มาตรา ๑๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน มีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม รวมทั้งได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ และคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ ได้เห็นชอบกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง ซึ่งได้กำหนดให้ใช้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติดังกล่าว พร้อมทั้งมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว จึงสมควรปรับปรุงการรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑ ในผนวกนี้

“ระดับคุณวุฒิ” หมายความว่า ระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ รวมถึงระดับคุณวุฒิ การศึกษา คุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิอื่นในระดับที่เทียบเท่ากันตาม กรอบคุณวุฒิแห่งชาติด้วย

“คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การรับรองความรู้ ความสามารถ และทักษะของ บุคคลในการทำงานตามมาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์ตามข้อบังคับนี้

“ความสามารถ” หมายความว่า ความสามารถตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และ ข้อจำกัดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน โดยนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่นมา ประยุกต์ใช้

“มาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การกำหนดระดับความสามารถของผู้ปฏิบัติการ สาขาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ในข้อบังคับนี้

“หนังสือรับรองความสามารถ” หมายความว่า หนังสือหรือบัตรที่แสดงการรับรองว่าคุณคนใดได้ ผ่านการประเมินความสามารถตามมาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นระยะตามข้อบังคับนี้

“ฝีกอบรม” หมายความว่า การฝึกหัดและอบรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินสาขาใดให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนมีความสามารถหรือมีความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์สาขานั้น

“กิจกรรม” หมายความว่า กิจกรรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ผู้ปฏิบัติการแต่ละสาขาที่ กพฉ. กำหนด ซึ่งทำให้ไว้วางใจได้ว่าผู้ปฏิบัติการสาขานั้นต้องทำได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องเมื่อได้รับมอบหมาย เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Entrustable Professional Activities (EPA)

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดฝีกอบรมตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาดังกล่าว ทั้งนี้อาจเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรฝีกอบรมหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกันก็ได้ แต่ต้องเป็นหลักสูตรฝีกอบรมที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้น

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรฝีกอบรมที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรฝีกอบรมและการเรียนการสอนการฝีกอบรม ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตรฝีกอบรม โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำแผนงานฝีกอบรมนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการฝีกอบรม และจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่าหนึ่งแผนงานฝีกอบรมในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นแผนงานฝีกอบรมที่เป็นสาขาวิชาเดียวกันหรือสหวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบแผนงานฝีกอบรมได้อีกหนึ่งแผนงานฝีกอบรม

ส่วนที่ ๑

เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ (มคอ.๑)

ข้อ ๒ ในการจัดทำ มคอ.๑ สำหรับผู้ปฏิบัติการสาขาใด ต้องเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน และหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการสาขานั้น โดยต้องครอบคลุมด้านต่าง ๆ อย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี

(๒) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและหรือข้อเท็จจริงที่สัมพันธ์กับทักษะความสามารถที่ผู้ปฏิบัติการสาขานั้นต้องหรือควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมายเป็นหลัก โดยกำหนดความลึกและความกว้างของความรู้ที่ต้องรู้ของแต่ละสาขา

(๓) ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินซึ่งบุคคลนั้นต้องหรือควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการปฏิบัติงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ

การเรียนรู้ตลอดชีวิตหรือทักษะการปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติ ตาม มคอ.๑ แต่ละสาขา

(๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึงความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคมในการทำงานหรือการศึกษาอบรมเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบและความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินได้ด้วยตนเอง มีพฤติกรรมและคุณยพินิจการตัดสินใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ถูกต้อง

มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละสาขาใน มคอ.๑ และลักษณะของหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) อย่างน้อยต้องเป็นไปตามผลลัพธ์การเรียนรู้ตามระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติและตามที่ คณะอนุกรรมการกำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ

ข้อ ๓ ระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ของผู้ผ่านการฝึกอบรมแต่ละระดับ จะต้องมีความรู้มาตรฐานการฝึกอบรมครอบคลุมคุณภาพของผู้ผ่านการฝึกอบรมอย่างน้อยในทุกด้านตามข้อ ๒ โดยกำหนดไว้ใน มคอ.๑ แต่ละสาขา

ข้อ ๔ รูปแบบการจัดการฝึกอบรม โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ชื่อคุณวุฒิ จำนวนหน่วยกิตจรรยา จำนวนชั้นปีฝึกอบรมหรือระยะเวลาการฝึกอบรม และการเทียบโอนผลการเรียน ต้องเป็นไปตาม มคอ.๑ แต่ละสาขา

ทั้งนี้ชั้นฝึกอบรมหรือระยะเวลาการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถ ไม่ใช่จำนวนชั่วโมงนาฬิกาหรือปีปฏิทิน โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนด “หน่วยกิจกรรม” เป็นหน่วยแสดงสิทธิที่ผู้รับการฝึกอบรมจะพึงได้รับเมื่อได้ผ่านการฝึกอบรมและผ่านการประเมินผลการเรียนรู้และความสามารถในกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ แต่ละสาขา โดยให้หนึ่งหน่วยกิจกรรมมีการฝึกอบรมอย่างน้อยเท่ากับการฝึกปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินและเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าครบถ้วนเทียบเท่าเต็มเวลาหนึ่งสัปดาห์

(๒) กำหนด “เต็มเวลา” คือการฝึกอบรมด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขานั้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าสามสิบชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยต้องจัดให้มีการติดตามผลลัพธ์การรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยร่วมกับกิจกรรมวิชาการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยไม่นับรวมการรายงานระหว่าง การเปลี่ยนเวร ทั้งนี้ผู้รับการฝึกอบรมต้องมีการฝึกหรือปฏิบัติงานในแต่ละวันติดต่อกันได้ไม่เกินกว่าสิบสอง ชั่วโมงนาฬิกา โดยในแต่ละวันต้องมีเวลาพักอย่างน้อยเท่ากับเวลาฝึกหรือปฏิบัติงาน รวมทั้งในหนึ่งสัปดาห์ ปฏิทินให้มีการฝึกหรือปฏิบัติงานรวมแล้วไม่เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนาฬิกา และต้องจัดให้มีวันพักเต็มวันอย่างน้อยหนึ่งวันต่อสัปดาห์ปฏิทิน และเมื่อรวมเวลาเรียนหรือกิจกรรมอย่างอื่นตามกำหนดการแล้วต้องไม่เกินกว่า หกสิบชั่วโมงนาฬิกาต่อสัปดาห์ปฏิทิน

(๓) กำหนด “ชั้นฝึกอบรม” ให้หนึ่งชั้นฝึกอบรมเท่ากับการฝึกอบรมเทียบเท่าเต็มเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบหน่วยกิจกรรม และในแต่ละปีปฏิทินให้มีการฝึกอบรมเทียบเท่าเต็มเวลาได้ไม่เกินหกสิบหน่วย

กิจกรรม และในหนึ่งชั้นฝึกอบรมต้องมีเวลารวมไม่เกินกว่าสามสัปดาห์เดือนปฏิทิน หรือเฉลี่ยตลอด หลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละแผนงานฝึกอบรมไม่น้อยกว่าหนึ่งหน่วยกิจกรรมต่อหนึ่งเดือนปฏิทิน

ใน มคอ.๑ แต่ละสาขา ให้ใช้คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์เป็นหลักในการกำหนดคุณสมบัติบังคับก่อนของผู้จะเข้ารับการฝึกอบรม แต่ทั้งนี้องค์การฝึกอบรมอาจกำหนดให้ผู้มีคุณวุฒิวิชาชีพเฉพาะหรือคุณวุฒิการศึกษาในระดับที่เทียบเท่าหรือสูงกว่าตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติเข้ารับการฝึกอบรมได้ โดยให้กำหนดการสอบเทียบผลการเรียนรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งเรื่องหรือประเด็นที่ต้องฝึกอบรมเพิ่มเติมหรือได้รับยกเว้นไว้ในหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) ขององค์การฝึกอบรมนั้นด้วย

อาจารย์ฝึกอบรมสำหรับระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ใด ต้องมีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ในระดับสูงกว่าระดับที่ให้การฝึกอบรมนั้นอย่างน้อยหนึ่งระดับ และต้องได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมสำหรับระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์นั้นหรือสูงกว่าด้วย โดยอาจมีครูช่วยฝึกซึ่งได้ประกาศนียบัตรครูช่วยฝึกสำหรับระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์นั้นหรือสูงกว่าด้วยก็ได้

ข้อ ๕ การประเมินผลความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของผู้รับการฝึกอบรมในแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม ต้องเป็นตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น รวมทั้งวัตถุประสงค์ของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) สาขานั้นด้วย โดยมีการใช้วิธีประเมินผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมทุกมิติของความสามารถ

ข้อ ๖ ให้ใช้กรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาตินี้เป็นหลักในการกำหนด มคอ.๑ แต่ละสาขา รวมทั้งความสามารถและคุณภาพของผู้ผ่านการฝึกอบรมทุกสาขา โดยมีหลักเกณฑ์กำหนดขั้นความสามารถซึ่งจำแนกผลการเรียนรู้และความสามารถในการกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเป็น ๕ ชั้น ดังนี้

(๑) ชั้นที่ ๑ (ขั้นต้น) ให้เรียนรู้ด้วยการสังเกตเท่านั้น โดยยังไม่สมควรอนุญาตให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๒) ชั้นที่ ๒ (ขั้นก้าวหน้า) สมควรอนุญาตให้ลงมือช่วยอาจารย์หรือครูช่วยฝึกในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉินได้

(๓) ชั้นที่ ๓ (ขั้นสามารถ) สมควรอนุญาตให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยตนเองได้ โดยมีอาจารย์หรือครูช่วยฝึกกำกับดูแล

(๔) ชั้นที่ ๔ (ขั้นชำนาญ) สมควรมอบหมายให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องมีการกำกับดูแล

(๕) ชั้นที่ ๕ (ขั้นเชี่ยวชาญ) สมควรมอบหมายให้กำกับดูแลผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นได้

ส่วนที่ ๒

องค์การฝึกอบรม

ข้อ ๗ องค์การฝึกอบรม มีชนิดดังนี้

(๑) องค์กรฝึกอบรมหลัก ได้แก่ องค์กรฝึกอบรมที่จัดทำและดำเนินการแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) สาขาใดที่ได้รับการอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น โดยหน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นองค์กรฝึกอบรมหลักดังกล่าวต้องมีลักษณะทั่วไปอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ก. เป็นหน่วยปฏิบัติการตั้งแต่ระดับสูงขึ้นไปที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน สถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถาบันฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินของแพทยสภา

ข. มีอาจารย์ที่ได้รับการประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมสาขานั้นหรือสูงกว่า เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขานั้นอย่างน้อยสามคน โดยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีความรู้และทักษะในการจัดการฝึกอบรมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้รับการฝึกอบรม และมีประสบการณ์ทำวิจัยหรือประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขาวิชาที่ฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นเป็นอย่างดี อย่างน้อยหนึ่งคน

ค. มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในองค์กรฝึกอบรมนั้นเต็มเวลาอย่างน้อยสามคน ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวกันกับ ข ก็ได้ และมีการมอบหมายให้วุฒิแพทย์ฉุกเฉินดังกล่าวอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้น

ง. มีลักษณะเฉพาะและมีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) องค์กรฝึกอบรมสมทบ ได้แก่ องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาใดตามแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) ขององค์กรฝึกอบรมหลักแห่งหนึ่งแห่งใดซึ่งคณะอนุกรรมการประกาศรับรองหลักสูตรฝึกอบรมนั้นแล้ว และได้รับการยอมรับเป็นหนังสือจากองค์กรฝึกอบรมหลักสาขานั้น โดยได้รับการอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น ทั้งนี้หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นองค์กรฝึกอบรมสมทบดังกล่าวต้องมีลักษณะทั่วไปอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ก. เป็นหน่วยปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน สถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถาบันฝึกอบรมพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินของสภาการพยาบาล

ข. มีอาจารย์ที่ได้รับการประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมในสาขานั้นหรือสูงกว่า เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขานั้นอย่างน้อยสองคน โดยต้องเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีความรู้และทักษะในการจัดการฝึกอบรมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้รับการฝึกอบรม และมีการทำวิจัยหรือประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขาวิชาที่ฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมนั้นเป็นอย่างดี อย่างน้อยหนึ่งคน

ค. มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในองค์กรฝึกอบรมนั้นเต็มเวลาอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมนั้น เว้นแต่องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมสาขาเทียบเท่าระดับ ๑ และ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติอาจจัดให้มีพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินหรือนักฉุกเฉินการแพทย์หรือ

นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ที่ได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมสาขาใดเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมนั้นก็ได้ และอาจเป็นบุคคลเดียวกันกับ ข. ก็ได้

ง. มีลักษณะเฉพาะและมีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

หน่วยงานหรือองค์กรตาม (๑)ก หรือ (๒)ก ตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปอาจเป็นภาคีกัน เพื่อให้มีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขาใด ในการจัดตั้งองค์กรฝึกอบรมหลักหรือองค์กรฝึกอบรมสมทบเพื่อดำเนินการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งในสาขานั้นก็ได้ โดยแต่ละแห่งต้องมีอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกในสาขานั้นหรือสูงกว่าอย่างน้อยสองคน และมีข้อตกลงเป็นหนังสือระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดขององค์กรนั้นรวมทั้งต้องมีการระบุภาระของหน่วยงานหรือองค์กรภาคีแต่ละแห่งในการจัดแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม การเรียนการสอน การจัดการฝึกปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน และการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจนในหลักสูตรฝึกอบรมของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้น เพื่อมุ่งเน้นผลิตผู้ปฏิบัติการให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้จริง สร้างและพัฒนางาน วางแผน จัดการ พัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

ในระยะห้าปีแรกของการเริ่มฝึกอบรมสาขาใหม่ซึ่งเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป อาจมีการยกเว้นลักษณะทั่วไปบางประการขององค์กรฝึกอบรมหลักตาม (๑) หรือองค์กรฝึกอบรมสมทบตาม (๒) โดยกำหนดไว้ใน มคอ.๑ ของสาขานั้นก็ได้ และในกรณีจำเป็นอาจขยายการยกเว้นดังกล่าวได้อีกห้าปี ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของ กพด.

ข้อ ๘ ให้องค์กรฝึกอบรมแต่ละแห่งรับบุคคลเข้าฝึกอบรมในแต่ละห้วงเวลา มีจำนวนรวมทั้งสิ้นทุกสาขาได้ไม่เกินกว่า “ศักยภาพฝึกอบรม” อันได้แก่ จำนวนตำแหน่งสูงสุดที่อนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมแต่ละองค์กรรับผู้เข้าฝึกอบรมในแต่ละสาขาได้ โดยกำหนดเป็นสัดส่วนของจำนวนอาจารย์ฝึกอบรมและครูช่วยฝึกเทียบเท่าเต็มเวลา รวมทั้งปริมาณงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของสาขาที่ให้การฝึกอบรม ต่อจำนวนผู้เข้าฝึกอบรมเทียบเท่าเต็มเวลาในสาขานั้น ตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น โดยมีแนวทางกำหนด ศักยภาพฝึกอบรมดังต่อไปนี้

(๑) มีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและทรัพยากรฝึกอบรมอื่นอย่างเพียงพอที่จะสามารถให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินที่จำเป็นในสาขานั้นอย่างหลากหลายครบถ้วน เพื่อให้ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้รับการฝึกอบรมจะได้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินนั้นในสถานการณ์จริงอย่างเพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องโดยไม่เกิดอันตรายต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ทั้งนี้ให้กำหนดเป็นสัดส่วนจำนวนกิจกรรมแต่ละอย่างต่อผู้รับการฝึกอบรมไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) มีอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกที่ได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดศักยภาพฝึกอบรมตามจำนวนอาจารย์และครูดังกล่าวต่อจำนวนผู้รับการฝึกอบรมรวมทุกชั้นในแต่ละขณะ ดังนี้

ก. อาจารย์ฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขาใดเทียบเท่าเต็มเวลาหนึ่งคน ให้กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมในสาขานั้นของแต่ละระดับคุณวุฒิได้ดังนี้

- อาจารย์ฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมหนึ่งระดับ กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินสองตำแหน่ง

- อาจารย์ฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมสองระดับ กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินสี่ตำแหน่ง

- อาจารย์ฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมตั้งแต่สามระดับขึ้นไป กำหนด ศักยภาพการฝึกอบรมได้ไม่เกินแปดตำแหน่ง

ข. ครูช่วยฝึกตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขาใดเทียบเท่าเต็มเวลาหนึ่งคน ให้กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมในสาขานั้นของแต่ละระดับคุณวุฒิได้ดังนี้

- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิเดียวกันกับระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรม กำหนด ศักยภาพ ฝึกอบรมได้ไม่เกินหนึ่งตำแหน่ง

- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมหนึ่งระดับ กำหนด ศักยภาพ ฝึกอบรมได้ไม่เกินสองตำแหน่ง

- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมสองระดับ กำหนด ศักยภาพ ฝึกอบรมได้ไม่เกินสี่ตำแหน่ง

- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมสามระดับขึ้นไป กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินแปดตำแหน่ง

กรณีจำเป็นต้องให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบบางเวลาร่วมด้วย ใน มคอ.๑ สาขานั้นต้องระบุ จำนวนขั้นต่ำของอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบเต็มเวลาที่องค์กรฝึกอบรมจะต้องจัดให้มี ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละห้าสิบของจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของผู้รับการฝึกอบรมได้ และภาระงานในสาขานั้นของอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบบางเวลาเมื่อรวมกันทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่าภาระ งานของจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบเต็มเวลาที่ต้องทดแทน

ในกรณีที่แผนงานฝึกอบรมเป็นแบบองค์กรฝึกอบรมภาคี ให้อนุโลมใช้หลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังกล่าวสำหรับการกำหนดจำนวนอาจารย์ในแต่ละแผนงานฝึกอบรมนั้นได้ โดยทอนเป็นสัดส่วนตามเวลา ที่แหล่งฝึกอบรมนั้นมีส่วนร่วมในการฝึกอบรม

ผู้ได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกในด้านใดแล้ว ถือว่าได้รับประกาศนียบัตร อาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกในระดับคุณวุฒิต่ำกว่าในด้านนั้นแล้วด้วยโดยความเห็นชอบของ คณะอนุกรรมการ

กรณีมีการฝึกอบรมหลายสาขา ให้คำนวณศักยภาพฝึกอบรมแบ่งตามสัดส่วนของทรัพยากร ฝึกอบรมตาม (๑) และผู้ให้การฝึกอบรมตาม (๒) ในแต่ละสาขาดังกล่าว

ข้อ ๙ คณะผู้อนุมัติมีอำนาจอนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับนี้และใน มคอ.๑ สาขานั้น และเมื่อองค์กรฝึกอบรมได้รับ

อนุมัติดังกล่าวแล้ว ให้หน่วยจัดการออกหนังสือรับรองตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด ให้แก่องค์กร
ฝึกอบรมดังกล่าวด้วย

การอนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรขององค์กรฝึกอบรมแต่ละสาขาตามวรรคหนึ่ง มีอายุตามระดับ
คุณวุฒิที่จัดการฝึกอบรม ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับหนึ่ง สอง หรือสาม เทียบเท่ากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มีอายุสามปี

(๒) ระดับสี่ขึ้นไป มีอายุห้าปี

ทั้งนี้ให้ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

องค์กรฝึกอบรมหรือสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะใดที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ได้รับการ
อนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรและแผนงานฝึกอบรมสาขาในระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไปในด้านใด
ตามวรรคหนึ่งหรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเฉพาะนั้น แล้วแต่กรณี และมีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ
การแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งมีครูหรืออาจารย์ตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้นแล้ว ให้ถือว่าองค์กร
หรือสถาบันนั้นได้รับอนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรและแผนงานฝึกอบรมสาขากลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ระดับ
ต่ำกว่าในด้านนั้นแล้วด้วยทุกระดับคุณวุฒิ

ข้อ ๑๐ องค์กรการศึกษาที่ดำเนินการฝึกอบรมสาขาใด อาจจัดการศึกษาระดับคุณวุฒิใดเพื่อให้
ผู้รับการศึกษาได้มีคุณวุฒิการศึกษาควบคู่กันไปกับการฝึกอบรมสาขานั้นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ให้ใช้หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขเกี่ยวกับการฝึกอบรมในข้อบังคับนี้และ มคอ.๑ สาขานั้นในการรับรององค์กรและหลักสูตรดังกล่าว
เฉพาะส่วนการฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติงาน กิจกรรมวิชาการ การประเมินผล และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ
ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินสาขานั้นเท่านั้น โดยมีให้ก้าวผ่านการจัดการศึกษาขององค์กรการศึกษา
ดังกล่าว

ข้อ ๑๑ เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วย
ปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล มีสิทธิได้รับการสนับสนุนหรืออุดหนุนเงินจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อ
จ่ายเป็นค่าธรรมเนียมในการฝึกอบรม ค่าธรรมเนียมในการขอรับการประเมินความสามารถ และค่าใช้จ่ายอื่น
ที่จำเป็นในการเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมของบุคคลให้ได้รับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์จากองค์กรการศึกษา
องค์กรฝึกอบรม หรือองค์กรซึ่งมีหน้าที่รับรองความสามารถ ที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้หรือ
ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเฉพาะนั้น โดยมีสัญญาการชดใช้ทุนตามระเบียบที่ กพฉ. ประกาศกำหนด รวมทั้ง
ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้นหรือตามที่คณะกรรมการประกาศ
กำหนดด้วย

ผนวก ค. แนบท้ายข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การกำหนดผู้ปฏิบัติการ การ
รับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือ
เครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓
“กำหนดเครื่องหมายวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการ”

๑. ในผนวกนี้

“สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า สีเหลืองตามมาตรฐานสีรหัส RAL 1016 อันเป็นสีที่ได้รับ
การกำหนดให้เป็นสีมาตรฐานสากลเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
เนื่องจากมีผลการศึกษาวิจัยประจักษ์ชัดว่า เป็นสีที่บุคคลทั่วไป รวมทั้งบุคคลตาบอดสีส่วนใหญ่ สามารถ
มองเห็นได้ในทุกสภาพแสง

หมวด ๑

เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการชาย

ส่วนที่ ๑

ชนิดของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๒. เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการชาย มี ๒ ชนิด คือ

ก. เครื่องแต่งกายปกติ ประกอบด้วย

- (๑) หมวกเก็บทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข. เครื่องแต่งกายปฏิบัติงานสนาม ประกอบด้วย

- (๑) หมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวกระเป๋าย่ามสีน้ำเงินแกมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ

เสื้อกันหนาวให้ใช้ได้กับเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะทุกชนิดในโอกาสอันควร

ส่วนที่ ๒

ส่วนของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๓. หมวกมี ๒ แบบ คือ

- ก. หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีเหลืองฉูดฉาดการแพทย์ ทำด้วยผ้า ด้านหน้ามีกะบังสีเดียวกับหมวกบุรุษในเสริมให้แข็งแรงรอบจากแนวขอบหมวก ด้านหลังทำด้วยไนลอนทอแบบสานเป็นรูเล็ก ๆ มีคิ้วขอบรัดทำด้วยพลาสติก ขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สำหรับเลื่อนขยายได้ ส่วนกว้างที่สุดวัดจากกึ่งกลางหน้าหมวก ๘ เซนติเมตร เย็บติดด้วยด้ายสีเดียวกัน เป็นวงตามแนวโค้ง ๖ วง ห่างกันพองาม トラหน้าหมวกเป็นรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉูดฉาดแห่งชาติปักด้วยไหมหรือด้ายสีเทาอ่อนบนผ้าสีน้ำเงินแกมดำขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร สูง ๔ เซนติเมตร และปักอักษรแสดงอภิไธยตามประเภทและระดับของผู้ปฏิบัติการ สูงไม่เกิน ๐.๗ เซนติเมตร ด้วยไหมหรือด้ายสีน้ำเงินแกมดำ โคนรับรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉูดฉาดแห่งชาติ
- ข. หมวกทรงอ่อนไม่มีกะบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉูดฉาดการแพทย์ ทำด้วยสักหลาด トラหน้าหมวกเป็นรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉูดฉาดแห่งชาติปักด้วยไหมหรือด้ายสีเทาอ่อนบนผ้าสีน้ำเงินแกมดำ ขนาดกว้าง ๕.๕ เซนติเมตร สูง ๖ เซนติเมตร และมีพื้นสีดาร์รองรับปักขอบพื้นด้วยไหมหรือด้ายสีเทาอ่อน ให้ติดตราหน้าหมวกด้านซ้ายห่างจากกึ่งกลางด้านหน้าหมวก ๔ เซนติเมตร
- การสวมหมวกให้สวมในโอกาสสมควร

๔. เสื้อมี ๓ แบบ คือ

- ก. เสื้อคอพับสีเหลืองฉูดฉาดการแพทย์ แขนยาวรัดข้อมือ มีคุมที่ข้อมือข้างละ ๑ คุม หรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ที่อกเสื้อมีกระเป๋าปะมีใบปกระเป๋าสองข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีแถบ มีปกขัดคุมข้างละ ๑ คุม มุมกระเป๋าและมุมปกกระเป๋าเป็นรูปตัดพองาม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดมีسابกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดคุมที่คอและแนวอกเสื้อ ๖ คุม ระยะห่างเท่า ๆ กันพอสมควร คุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุสีเดียวกับเสื้อ เมื่อสวมเสื้อนี้ให้ขัดคุมทุกคุม ยกเว้นคุมบนสุดที่อกเสื้อติดกับคอ และให้สอดชายเสื้อไว้ภายในกางเกง ที่ไหล่เสื้อมีอินทรรฐูสีเดียวกับเสื้อยาวตามความยาวของบ่าเย็บติดกับเสื้อเหนือบ่าทั้งสองข้าง จากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๔ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๓ เซนติเมตร ตอนปลายขัดคุมติดกับตัวเสื้อ ที่แขนเสื้อไหล่ซ้ายให้ปักหรือติดเครื่องหมายสัญลักษณ์หน่วยปฏิบัติการต้นสังกัด
- ข. เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉูดฉาดการแพทย์ ชนิด ๔ กระเป๋า แขนสั้น คอเสื้อมีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อคอพับ ตัวเสื้อผ่าอกตลอด มีسابเสื้อ ติดคุมที่คอและแนวสับเสื้อ ๕ คุม ที่อกเสื้อมีกระเป๋าปะรูปสี่เหลี่ยมตัดมุมที่ฐานกระเป๋าทั้งสองข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า และกระเป๋าล่างเป็นกระเป๋ายามียืดชายใหญ่กว่ากระเป๋าด้านบนเล็กน้อย ตัวกระเป๋าพับจีบตรงกลางมุมกระเป๋าตัดมนพองาม ข้างละ ๑ กระเป๋า กระเป๋าทั้งหมดมีใบปกและตัดมุมรับกับกันกระเป๋า ที่ปากกระเป๋าติดคุมข้างละ ๑ คุมสำหรับขัดกับใบปกระเป๋า ที่เอวคาดด้วยแถบสะท้อนแสงสีเดียวกับเสื้อขนาดกว้าง ๕ เซนติเมตร ชายเสื้อที่ตะเข็บ

กลางหลังเปิดไว้ถึงผ้าคาดเอว ปักเครื่องหมายที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้าง ที่ไหล่เสื้อมีอินทรีนูน สีเดียวกับเสื้อยาวตามความยาวของบ่าเย็บติดกับเสื้อเหนือบ่าทั้งสองข้าง จากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๔ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๓ เซนติเมตร ตอนปลายขัดคุมติดกับตัวเสื้อ ที่แขนเสื้อไหล่ ซ้ายให้ปักหรือติดเครื่องหมายสัญลักษณ์หน่วยปฏิบัติการที่สังกัด และด้านหลังปักชื่อคุณวุฒิคุณเงิน การแพทย์หรืออภิโยธย

- ค. เสื้อกั๊กหนาวเป็นเสื้อคอพับสีเหลืองคุณเงินการแพทย์ แขนยาวปลายแขนพับชาย ตะเข็บขัดคุมข้างละ ๑ คุม มีกระเป๋าด้านหน้าระดับอกเสื้อ มีใบปกกระเป๋าด้านข้างละ ๑ กระเป๋า และกระเป๋าระดับเอวมีใบปก กระเป๋าข้างละ ๑ กระเป๋า ตัวเสื้อผ่าอกตลอดติดซิปรูด ปักและติดเครื่องหมายแสดงสัญลักษณ์ตามที่ คณะอนุกรรมการกำหนดบนอกเสื้อด้านซ้าย
๕. กางเกง มี ๒ แบบ คือ
- ก. กางเกงชายาวสีน้ำเงินแกมดำ ทรงกระบอก ไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร และไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับ กางเกงกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกงด้านข้าง มีกระเป๋าจาย่างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋าจาย่าง ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า และจะมีคุม ขัดปากกระเป๋าด้วยหรือไม้ก็ได้
- ข. กางเกงชายาวกระเป๋าย่อมสีน้ำเงินแกมดำ มีลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) เว้นแต่กระเป๋าด้านหลังมีปกกระเป๋ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคุมสีน้ำเงินแกมดำขัดปากกระเป๋าด้านหลังที่เข้าคาดด้วยแถบสะท้อนแสงสีเดียวกับเสื้อ ขนาดกว้าง ๕ เซนติเมตร และอาจมีกระเป๋าย่อมด้านข้างชายซ้ายและขวาเหนือเข้าข้างละ ๑ กระเป๋า มีใบปกกระเป๋ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคุมสีน้ำเงินแกมดำขัดปากกระเป๋าด้วย รวมทั้งอาจใช้สีกหลาด ตีนตุ๊กแกหนามเตยขัดปากกระเป๋าด้านหลังคุมขัดปากกระเป๋าด้านหลัง ก็ได้
๖. เข็มขัด เป็นเข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำประกอบเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานปกติ กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีเงินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางนอนมุมมน กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ เซนติเมตร มีรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์คุณเงินแห่งชาติ อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดรู ปลายสายเข็มขัดตัดตรงและหุ้มด้วยโลหะสีเงินกว้าง ๑ เซนติเมตร
๗. รองเท้า มี ๒ แบบ คือ
- ก. รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ชนิดผูกเชือก มีส้น
- ข. รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ จะมีเชือกผูกหรือไม่ก็ได้ รองเท้าทุกแบบต้องไม่มีลวดลาย เวลาสวมรองเท้าให้สวมถุงเท้าสีดำ

หมวด ๒

เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการหญิง

ส่วนที่ ๑

ชนิดของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๘. เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการหญิง มี ๒ ชนิด คือ

ก. เครื่องแต่งกายปกติ ประกอบด้วย

- (๑) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำ กระโปรงกางเกงสีน้ำเงินแกมดำ หรือกระโปรงสีน้ำเงินแกมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข. เครื่องแต่งกายสนาม ประกอบด้วย

- (๑) หมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวกระเป๋าย่ามสีน้ำเงินแกมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ

เสื้อกันหนาวให้ใช้ได้กับเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะทุกชนิดในโอกาสอันควร

ส่วนที่ ๒

ส่วนของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๙. หมวกมี ๒ แบบ คือ

- ก. หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์ มีลักษณะเช่นเดียวกับหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์ของผู้ปฏิบัติการชาย
- ข. หมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกฉินการแพทย์มีลักษณะเช่นเดียวกับหมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกฉินการแพทย์ของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๐. เสื้อ มี ๓ แบบ คือ

- ก. เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์
- ข. เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์
- ค. เสื้อกันหนาวเป็นเสื้อคอพับสีเหลืองฉุกฉินการแพทย์

เสื้อทั้ง ๓ แบบ มีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๑. กางเกง กระโปรง และกระโปรงกางเกง มี ๔ แบบ คือ

- ก. กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำ ไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตามุมกว้างไม่น้อยกว่า ๑๖ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๒๒ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๕ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกงด้านข้างมีกระเป๋าจาะข้างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋าจาะ ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีใบปกกระเป๋า
- ข. กระโปรงสีน้ำเงินแกมดำ ยาวปิดเข้าพอสวมควร ทางด้านหน้าขวาและซ้ายมีกระเป๋าจาะข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีใบปกกระเป๋า ปากกระเป๋าด้านล่างเฉียงลงทางข้างเล็กน้อย หรือจะไม่มีกระเป๋าก็ได้ ชายกระโปรงไม่บาน
- ค. กระโปรงกางเกงสีน้ำเงินแกมดำ ยาวครึ่งเข้า มีตะเข็บหน้า ๒ ตะเข็บ ตะเข็บหลัง ๒ ตะเข็บ มีจีบกระทบด้านหน้าและด้านหลัง
- ง. กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำสำหรับเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานภาคสนาม มีลักษณะเช่นเดียวกับ กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำสำหรับเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานภาคสนามของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๒. เข็มขัด มีลักษณะเช่นเดียวกับเข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๓. รองเท้า มี ๒ แบบ คือ

- ก. รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ส้นสูงไม่เกิน ๓.๕ เซนติเมตร
- ข. รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ จะมีเชือกผูกหรือไม่ก็ได้ รองเท้าทุกแบบต้องไม่มีลวดลาย เวลาสวมรองเท้าให้สวมถุงเท้าสีดำ

หมวด ๓

เครื่องหมายและป้ายชื่อ

๑๔. เครื่องหมายของผู้ปฏิบัติการ สำหรับเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานปกติทำด้วยโลหะสีเงิน และเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานสนามปักด้วยไหมหรือด้ายสีน้ำเงิน ประกอบด้วย

- ก. เครื่องหมายระดับคุณวุฒิ
- ข. เครื่องหมายด้าน
- ค. เครื่องหมายจังหวัด
- ง. อภิไธย

๑๕. เครื่องหมายระดับคุณวุฒิของผู้ปฏิบัติการ มีดังนี้

- ก. ผู้ปฏิบัติการเทียบเท่าระดับ ๓ ถึงระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ใช้บั้งรูปหางนกแขวกแซว กว้าง ๐.๓ เซนติเมตร ปลายบั้งทั้งสองข้างห่างกัน ๓ เซนติเมตร และมีขีดกว้าง ๐.๓ เซนติเมตร ยาว ๓ เซนติเมตรหนึ่งขีด ติดหรือปักบนอินทรรณูทั้งสองข้าง ให้มุมแหลมของบั้งอยู่ทางด้านคอและ

ให้ขีดวางตามขวางของอินทรรูติดกับปลายบั้งและห่างจากริมอินทรรูทางด้านไหล่ ๐.๕ เซนติเมตร แต่ละข้างมีจำนวนบั้งตามระดับ คือ

- (๑) เทียบเท่าระดับ ๓ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติ ๑ บั้ง
- (๒) เทียบเท่าระดับ ๔ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติ ๒ บั้ง
- (๓) เทียบเท่าระดับ ๕ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติ ๓ บั้ง

ในกรณีมีบั้งมากกว่า ๑ บั้ง ให้ติดหรือปักเรียงกันไปทางด้านคอตามส่วนยาวของอินทรรู เว้นระยะระหว่างบั้ง ๐.๒ เซนติเมตร

- ข. ผู้ปฏิบัติการเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป ใช้ดาราประจำยามเช่นเดียวกับเข็มเขิดชูเกียรติ ติดหรือปักบนอินทรรูทั้งสองข้าง ห่างจากริมอินทรรูทางด้านไหล่ ๐.๕ เซนติเมตร แต่ละข้างมีจำนวนดาราประจำยามตามระดับ คือ

- (๑) เทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติ ๑ ดวง
- (๒) เทียบเท่าระดับ ๗ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติ ๒ ดวง
- (๓) เทียบเท่าระดับ ๘ ตามกรอบकुณวุฒิแห่งชาติ ๓ ดวง

ในกรณีมีดาราประจำยามมากกว่า ๑ ดวง ให้ติดหรือปักเรียงกันไปทางด้านคอตามส่วนยาวของอินทรรู เว้นระยะระหว่างดวง ๐.๕ เซนติเมตร

๑๖. เครื่องหมายด้านติดหรือปักที่คอเสื้อข้างขวา โดยเสื้อคอพับให้ติดที่มุมปกคอพับ และเสื้อคอเปิดให้ปักที่มุมคอเปิดตอนบน ดังนี้

- ก. ผู้ปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน ติดหรือปักอักษรย่อ “ปฉ”
- ข. ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ติดหรือปักอักษรย่อ “วก”

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้ใช้สัญลักษณ์อื่นแทนอักษรย่อตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้

๑๗. เครื่องหมายจังหวัดติดหรือปักที่คอเสื้อด้านซ้าย เป็นอักษรย่อชื่อจังหวัดที่ขึ้นทะเบียนหรือสัญลักษณ์อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยเสื้อคอพับให้ติดที่มุมปกคอพับ และเสื้อคอเปิดให้ปักที่มุมคอเปิดตอนบน

๑๘. ป้ายชื่อ มี ๒ แบบ คือ

- ก. ป้ายชื่อติดเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานปกติ ทำด้วยโลหะหรือพลาสติก เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๗.๕ เซนติเมตรหนา ๐.๑ เซนติเมตร พื้นป้ายด้านที่สลักชื่อเป็นสีดามีเส้นขอบสีขาวประมาณ ๐.๑ เซนติเมตร แถวบนสลักชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาไทยมีขนาดสูงประมาณ ๐.๕ ถึง ๐.๗ เซนติเมตร แถวที่สองสลักชื่อคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์หรืออภิโยย มีขนาดสูงประมาณ ๐.๓ ถึง ๐.๕ เซนติเมตร จัดให้อยู่แนวกึ่งกลางป้ายชื่อ ประดับที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าด้านขวา
- ข. ป้ายชื่อติดเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานสนาม ปักด้วยไหมหรือด้ายน้ำเงินที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าขวา แถวบนปักชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาไทย แถวกลางปักชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาอังกฤษ และแถวล่างปักชื่อคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์หรืออภิโยยเป็นภาษาไทย ขนาดรวมทั้งสามแถวสูง ๔ เซนติเมตร ยาว

๑๒ เซนติเมตร หรืออาจทำด้วยแผ่นผ้าสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ขนาดกว้าง ๔ เซนติเมตร ยาว ๑๒ เซนติเมตรปักด้วยไหมหรือด้ายสีน้ำเงินเย็บติดที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าชวาก็ได้

หมวด ๔

อภิธานและข้อกำหนดอื่น ๆ

๑๙. ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ มีสิทธิใช้อภิธานและอภิธานย่อตามชื่อคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น
๒๐. ผู้ปฏิบัติการซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่างประเทศ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าซ้ายหรือที่อกเสื้อข้างซ้าย เว้นแต่เครื่องราชอิสริยาภรณ์ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ประดับที่อกเสื้อข้างขวา
๒๑. ผู้ปฏิบัติการซึ่งได้รับเข็มเชิดชูเกียรติหรือเครื่องหมายแสดงความสามารถหรือเข็มแสดงวิทยฐานะของสถาบันการศึกษาของทางราชการหรือส่วนราชการอื่น ให้ประดับเครื่องหมายหรือเข็มนั้นได้ตามที่ส่วนราชการนั้นกำหนด
๒๒. เครื่องแต่งกายของผู้ปฏิบัติการแบบใดจะต้องแต่งในโอกาสใด ให้เป็นไปตามที่คณะอนุกรรมการหรือหน่วยปฏิบัติการกำหนด
- เพื่อประโยชน์ในการฝึก การปฏิบัติงานภาคสนาม หรือการปฏิบัติงานอื่นทางฉุกเฉินการแพทย์ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ หน่วยปฏิบัติการจะกำหนดเครื่องแต่งกายผู้ปฏิบัติการตามความจำเป็นก็ได้
๒๓. คณะอนุกรรมการอาจกำหนดรายละเอียดของเครื่องแต่งกาย อภิธาน และสัญลักษณ์วิทยฐานะ ในส่วนที่ไม่ได้กำหนดไว้ในผนวกนี้ให้ชัดเจน รวมทั้งอาจเสนอให้ กพฉ. กำหนดเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในผนวกนี้ก็ได้
- ให้ สพฉ. สร้างหรือเขียนรูปตัวอย่างเครื่องแต่งกายขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน และสอดส่องควบคุมการแต่งเครื่องแต่งกายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน